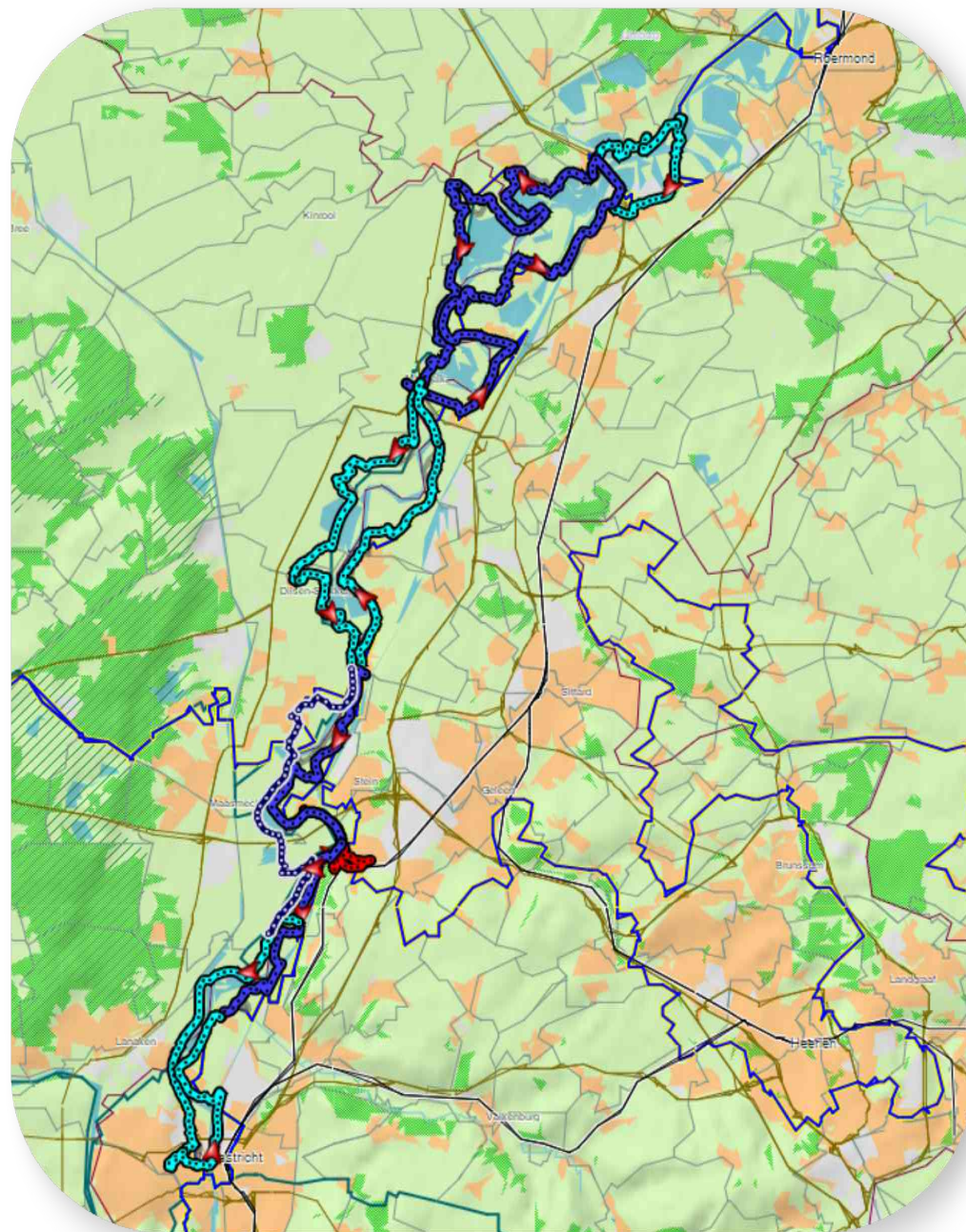

Nederland / België

Maasvallei route

Van Maasgouw naar Maastricht en terug

2022 / 2023

21 nov	Osen - Wessem - Osen	14 km	1
7 feb	Wessem - Thorn - Kessenich - Aldeneik - Maaseik	22 km	11
8 feb	Maaseik - Roosteren - Ohé en Laak - Stevensweert - Maasbracht - Wessem	22 km	21
27 maart	Maaseik - Elen - Berg aan de Maas	19 km	33
28 maart	Berg aan de Maas - Grevenbicht - Maaseik	14 km	42
(13 mei	Meers - Elsloo	11 km)	48
20 juli	Berg aan de Maas - Itteren	21 km	54
25 juli	Geulle aan de Maas - Uikhoven - Maastricht - Itteren	23 km	66
30 juli	Uikhoven - veerpont Meeswijk	15 km	83

LET OP: Routewijziging bij Maasband!

21 nov

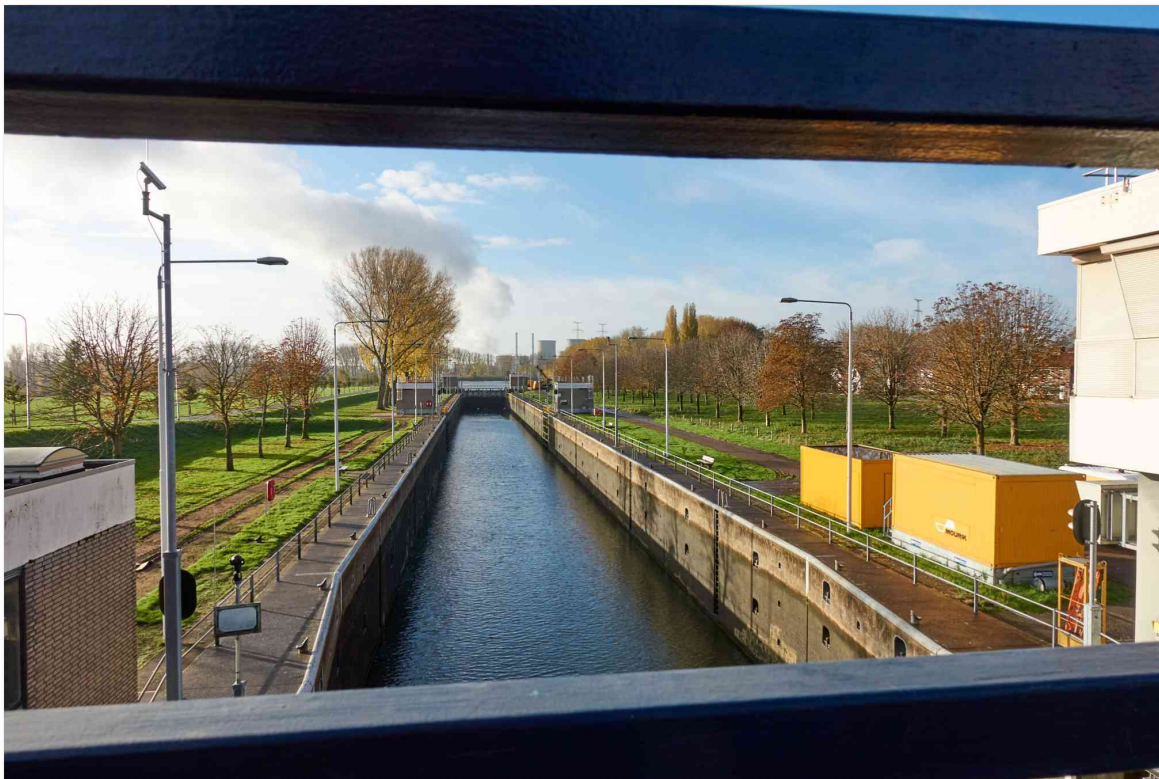
Osen - Wessem - Osen

14 km

Toen wij een paar dagen geleden op de weg langs ons huis een routekaart vonden van de Maasvallei-route kon dit geen toeval zijn. Dus besluiten we om deze route te gaan wandelen. Hoe vaak hebben wij op ons dagelijks wandelingetje de routetekens gezien, maar nooit is er bij ons het idee opgekomen om dit pad te gaan wandelen. De route loopt aan de ene kant van de Maas heen en aan de andere kant weer terug. Wij besluiten om deze route in één- of meerdaagse rondjes te lopen waarbij we regelmatig de Maas moeten oversteken. In de zomer is dat geen probleem vanwege de vele voetveren maar in de winter zijn we aangewezen op een paar bruggen.

Vandaag geven de weersverwachtingen prima wandelweer op dus trekken we de wandelschoenen aan voor de eerste korte etappe. We wandelen de garage uit en staan gelijk op de route.

Na een paar minuten lopen komen we aan bij het meest noordelijke punt van de route bij 'Sluis Linne' en kijken we richting Maasbracht.

Aan de andere kant van de brug hebben we een mooi zicht richting Roermond.

Hier volgen we een dam bij een dode arm van de Maas. Bij laag water is het voor de fietser en wandelaar geen probleem om verder te lopen, maar bij hoog water stroomt de Maas over de dam. Dit gebeurt trouwens maar zelden.

De stuw bij Linne met een fietsbrug, speciaal aangelegd voor de wandelaar en fietser.
Deze wordt veelvuldig gebruikt.

We lopen nu richting Maasbracht en zien in de verte de koeltorens van de Clauscentrale. Deze elektrische centrale is lange tijd buiten gebruik geweest maar inmiddels weer in ere hersteld.

Als we in Maasbracht aangekomen zijn verlaten we de Maasvallei-route om via een fiets/wandelweg langs de A2 richting Wessem te lopen om daar de route aan de andere kant van de Maas weer op te pikken.

We zijn inmiddels weer aangekomen op de route en wandelen langs een grindgat. Er zijn in deze omgeving veel van deze grindgaten die ontstaan zijn door de veelvuldige grindwinning en dat zal voorlopig nog wel blijven gebeuren.

Zo nu en dan hebben we wat stenen nodig om ons pad te kunnen vervolgen.

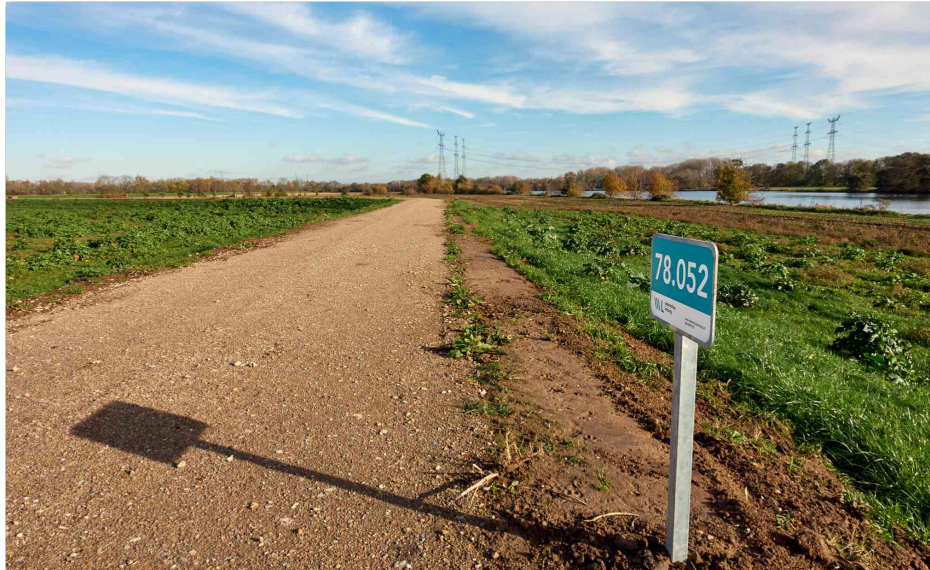
Met wat hulp steken we de vangrail over.

Even later hebben we wat meer stenen nodig om ons pad te vervolgen. Bij hoog water is het niet mogelijk om via de stapstenen te lopen, maar dan biedt de gewone weg uitkomst.

Inmiddels zijn we het gehucht Pol gepasseerd en wandelen we over een onlangs versterkt dijkje in verband met de steeds hogere waterstanden. Temeer ook omdat het gebied aan onze rechterhand tijdens hoog water blank komt te staan en de dijk ervoor moet zorgen dat de bewoners van Pol geen natte voeten krijgen.

Even later lopen we weer langs een prachtig grindgat en zien dat ook hier de bevers huis houden.

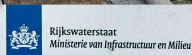
Even een klein dijkje op

..om zo weer aan te komen bij de Maas met de nodige scheepvaart.

Dit pad is onderdeel van ons dagelijkse wandelingetje.

Vervolgens komen we aan bij de andere sluis, en wel 'Sluis Heel', die aan de achterzijde van ons huis ligt en een paar minuten later stappen we onze garage weer in.

Sluis Heel

Onderdeel van de Maasroute,
een van de primaire vaarroutes
in Europa

We hebben er, zo dicht bij huis, een prachtige wandeling opzitten.

7 feb

Wessem - Thorn - Kessenich - Aldeneik - Maaseik

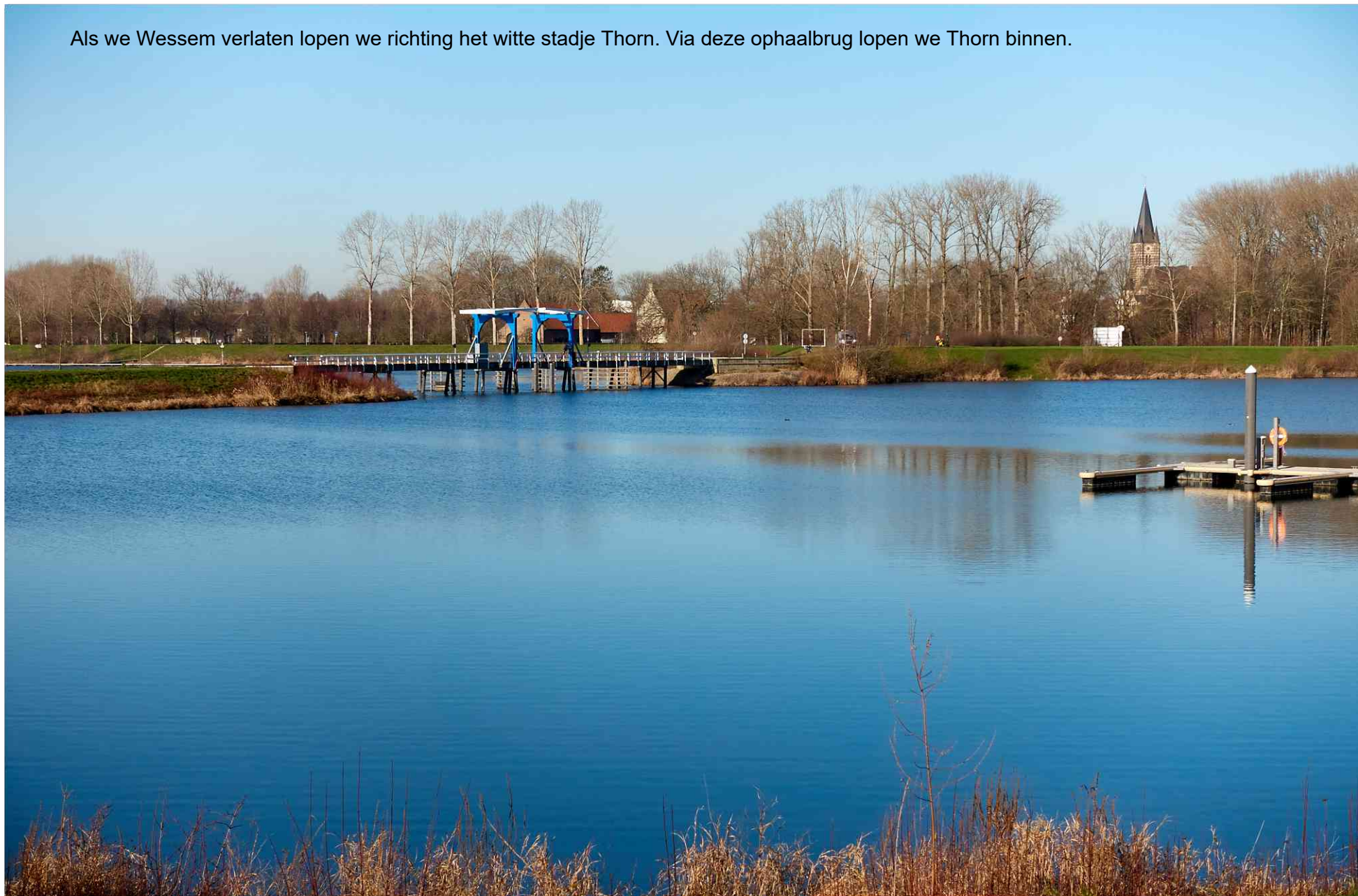
22 km

Het is alweer een tijdje geleden dat we het eerste deel van de Maasvallei-route hebben gelopen. Maar daar we de grootste nattigheid van de afgelopen tijd achter de rug hebben en het weerbericht 2 mooie dagen aangeeft, hebben we snel een besluit genomen om 2 dagen van het pad te gaan lopen.

We rijden met de auto naar Wessem, parkeren deze op de Markt en beginnen aan de wandeling. Onze vrienden Francien en Ben lopen het gedeelte tot Kessenich met ons mee.

Als we Wessem verlaten lopen we richting het witte stadje Thorn. Via deze ophaalbrug lopen we Thorn binnen.

We wandelen op ons gemak het stadje door waar het nu, in tegenstelling tot de zomer, heel erg rustig is.

Vlak voordat we Thorn verlaten zien we deze mooie muzikale beeldenpartij.

MONUMENT VOOR DE MUZIEK

vervaardigd door Jaac Waeyen 1987

DE TAAL VAN THORN IS MUZIEK. MUZIEK IS IN THORN DE TAAL VAN ALLE TIJDEN. DIT MONUMENT IS EEN EERBETOON AAN ALLEN, DIE DE SCHOONHEID VAN DE MUZIEKKUNST VAN THORN, VAN GENERATIE OP GENERATIE HEBBEN ONTWIKKELD EN DOORGEGEVEN ALS TOONZETTING VOOR DE TOEKOMST.

We lopen weer naar één van de vele grindgaten die deze omgeving rijk is en zien aan de grenspaal dat we ons aan de grens met België bevinden.

Inmiddels zijn we aangekomen in het natuurgebied Koningssteen.

Ook in dit gebied hebben de bevers behoorlijk huis gehouden.

Hier lopen we het gebied Koningssteen weer uit en gaan richting Kessenich. De route loopt niet dwars door Kessenich maar we hadden gedacht om in het restaurantje De Smakerij met een lunch afscheid te nemen van Francien en Ben. Maar ondanks dat op internet staat dat deze lokatie open is komen wij voor een dichte deur. We nemen maar plaats op het afgeschermd terras en eten daar ons meegebrachte brood op.

Hlerna vervolgen wij onze wandeling weer richting het water via een mooi graspad en lopen Francien en Ben via een kortere weg terug naar Wessem.

We zijn weer gearriveerd op het fiets/wandelpad met uitzicht op het grindgat Vissenakker. Hier wordt nog steeds grind gewonnen.

Inmiddels zijn we het plaatsje Geistingen gepasseerd en lopen vandaag voor het eerst langs de Maas waar we even later het restaurant De Sjeiven Dörpel, dat gelukkig wel open is, een bezoekje brengen.

Na een heerlijk stuk vlaai met koffie/chocomel wandelen we verder naar Aldeneik en passeren de kerk....

...en even later een mooi gelegen kapelletje.

Het is inmiddels bijna 5 uur als we aankomen op de Markt in Maaseik en waar we bij Hotel Van Eijck dat ook aan de Markt ligt een mooie, ruime kamer hebben geboekt.

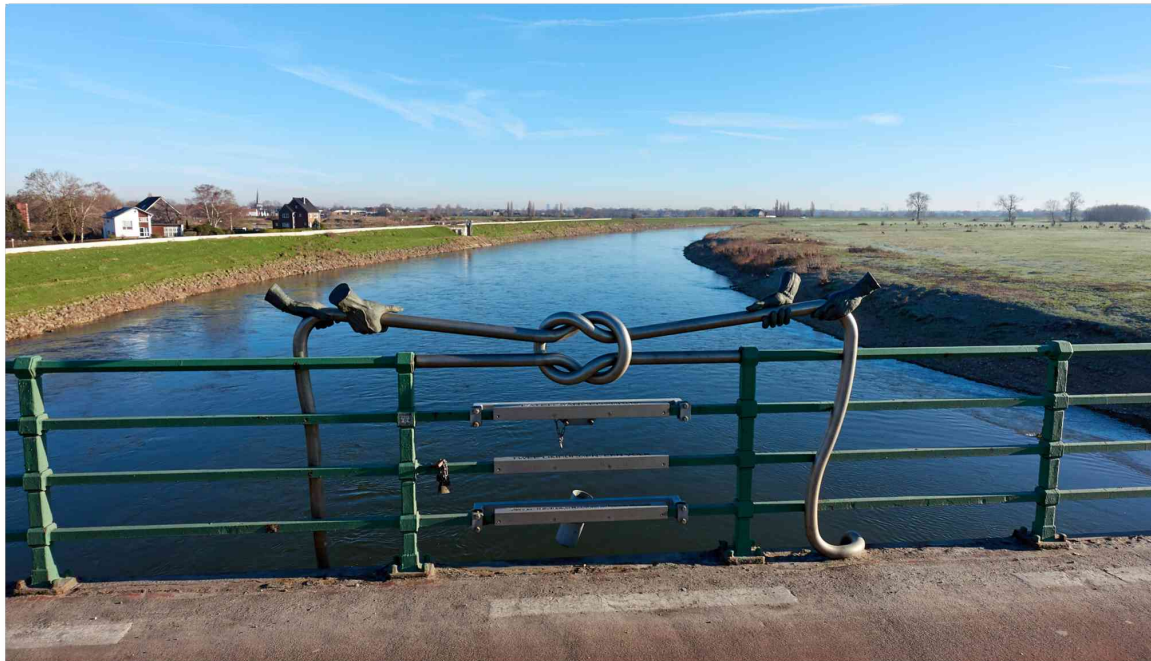
Nadat we een poosje hebben gerelaxd gaan we naar het kleine Griekse restaurantje Minos, vlakbij ons hotel, waar we wel wat lang moeten wachten op ons eten maar dat zeker de moeite waard is.

8 feb

Maaseik - Roosteren - Ohé en Laak - Stevensweert - Maasbracht - Wessem

22 km

Het heeft vannacht weer gevroren en we kleden ons dan ook lekker warm aan voordat we rond kwart voor 10 vertrekken. We verlaten al snel Maaseik en lopen over de Pater Sangersbrug richting Roosteren.

Het kunstwerk op de brug symboliseert de onlosmakelijke verbondenheid van beide Limburgen en is onthuld op 12 september 1999 tegelijk met de naamgeving van de brug.

Vlak na het verlaten van de brug is er dit kunstwerk te zien.

We verlaten de geasfalteerde weg en duiken het veld in.

Vlakbij Roosteren, dat we trouwens niet aandoen,
worden we getrakteerd op grote zwermen vogels,
een fascinerend gezicht.

Een weidse stille omgeving.

Ook hier ontbreken de “stegelkes” niet.

Stille getuige van de vorst van de afgelopen nachten.

Even later zien we vanaf een dijkje Kasteel het Geudje, ook wel Huis Hasselholt genaamd, aan de rand van Ohé en Laak liggen. Dit kasteel is gebouwd in 1544-1548.

Na een korte pauze komen een half uurtje later aan bij dit prachtige pad.

Op deze foto is het verwoestende werk van de bevers goed te zien.

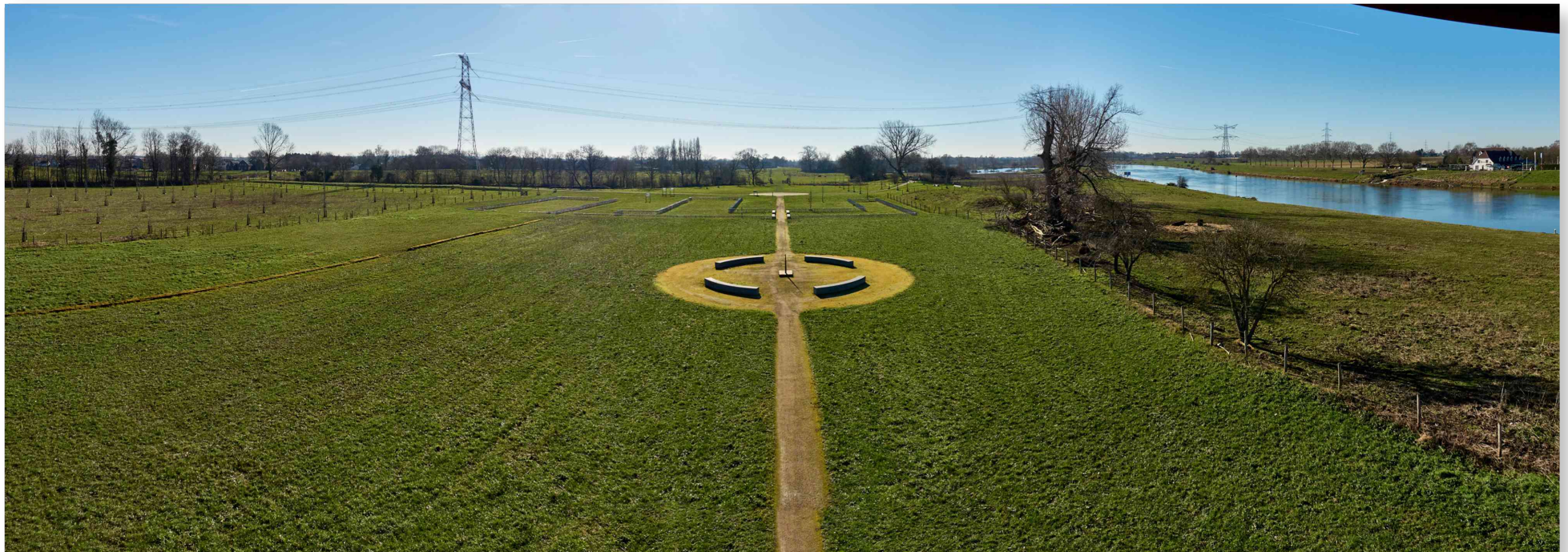

We komen nu aan op de plek waar vroeger kasteel Walburg gestaan heeft. Dit kasteel werd gebouwd door graaf Hermann Frederik Van den Bergh rond 1632 en in 1719 breidde Graaf Reinier Vincent van Hompesch het kasteel uit tot een luxueuze residentie met tuinen en een boerderij. Het bestond uit drie U-vormige vleugels en een stal voor 24 paarden. Na 1914, toen de laatste bewoner stierf, raakte het kasteel in verval en verviel het tot een ruïne na de Tweede Wereldoorlog, waarvan de laatste overblijfselen in 1992 werden afgebroken. Slechts één kelder is bewaard gebleven.

Het kasteel Walburg is inmiddels verdwenen. Maar de contouren van de voormalige gebouwen op het landgoed, de tuinen en waterpartijen zijn weer zichtbaar en toegankelijk gemaakt door de aanleg van wandelpaden, struiken, planten en bomen.

Vanaf de uitkijktoren heb je mooi zicht over het geheel.

Dit is er overgebleven van de oude muren.

Na deze bezichtiging lopen we door de aangeplante boomgaarden van het vroegere landgoed en lopen onder de toegangspoort door .

Bij het zien van dit bord moeten we even nadenken wat er precies bedoeld wordt.

In principe lopen we nu in een rechte lijn naar de Hompesche Molen die ook in het bezit was van de kasteelheer. Maar voordat we daar zijn passeren we eerst de St. Annakapel.

Hierna gaat het door open veld naar de Hompesche molen waar vroeger alle boeren in de omringende dorpen hun graan moesten laten malen. Nu bevindt zich op het terrein van de molen een restaurant dat in de zomer druk bezocht wordt. Helaas is dit op dit tijdstip van het jaar alleen in de weekenden open.

Na een korte pauze gaat het richting Stevensweert waar we bij de ingang van het dorp dit originele vestingskanon, de Dikke Werta, zien staan.

We lopen niet door het centrum van dit plaatsje maar langs de vestigingswerken van dit plaatsje.

Je staat op deze plek precies buiten de voormalige vesting van Stevensweert.

De vesting werd vanaf 1633 aangelegd door de Spanjaarden en heeft zo'n 2,5 eeuw bestaan. Op dit paneel lees je het verhaal van het beleg van Stevensweert in het jaar 1702 toen de Hollanders en Engelsen Stevensweert wilden innemen.

Tegenover je – in de punt van het bastion – staat een tweede informatiebord waarop je meer leest over de belegering van Stevensweert.

Nadat we Stevensweert achter ons hebben gelaten loopt onze route een stukje over een slecht of niet onderhouden pad.

Aan het einde van het pad zien we dat daar het toegangspoortje afgesloten is.

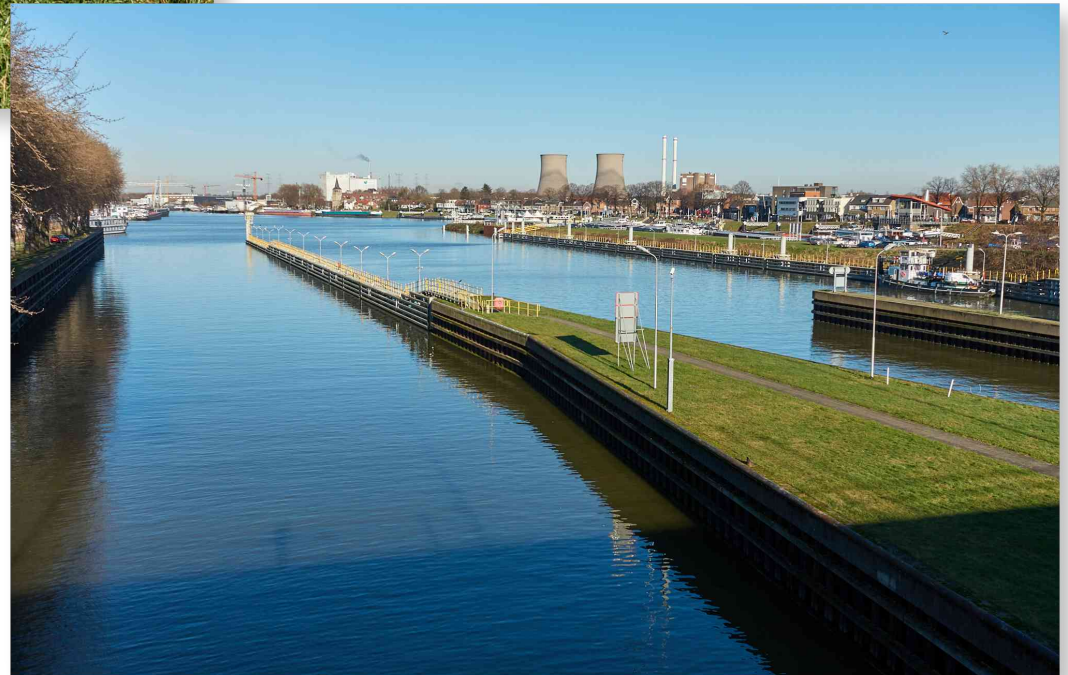

Naar Maasbracht vervolgen wij de route over een lang smal pad langs het Julianakanaal.

De brug over de Maas met zicht op Maasbracht met zijn haven en in de verte de koeltorens van de Clauscentrale.

Dan volgt nog een laatste stuk naar Wessem waar de auto ons weer naar huis brengt.

We hebben er 2 mooie en zonnige wandeldagen opzitten.

27 maart

Maaseik - Elen - Berg aan de Maas

19 km

Aankomende 2 dagen gaan we weer een gedeelte van de Maasvallei route lopen. De auto zetten we neer aan de rand van Maaseik en we komen even later aan bij de Pater Sangersbrug richting Roosteren.

Wij steken deze niet over maar blijven aan de Belgische kant en volgen een pad langs de Maas.

Even buiten Maaseik langs de Heppersteenweg zien we langs een oude Maasarm, die nu enkel bij hoog water is gevuld, de restanten van het oude haventje.

Middels deze borden worden wij de weg gewezen naar de kerk van Heppeneert.

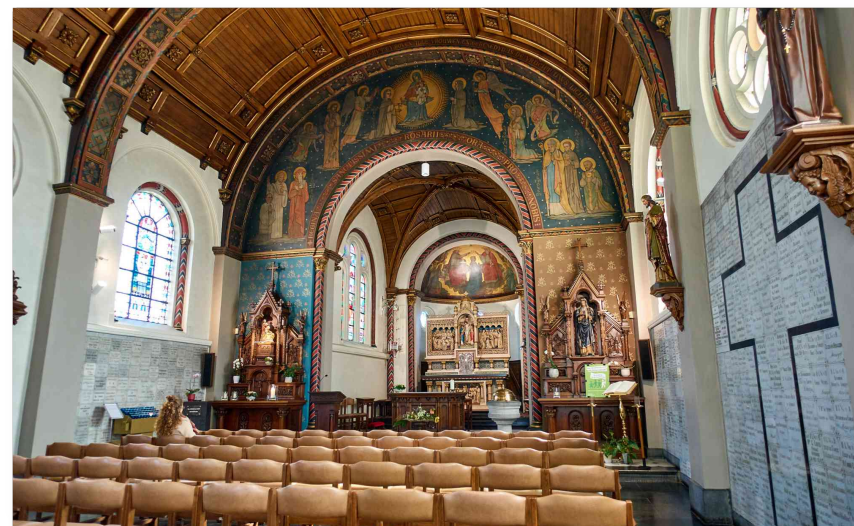

Een stille wens tegen het opkomende water.

Nadat we zo'n 3 kwartier hebben gewandeld komen we aan bij de bedevaartskerk van Heppeneert. Een mooi kerkje dat van buitenaf groter lijkt dan het van binnen is.

Buitenom het kerkje is van alles gedaan om de bezoekers welkom te heten. En behalve een kerkhof is er een mooie wandeltuin aangelegd met monumenten en strooivelden. Dit momument staat voor hoop voor mensen met kanker.

Het gasthof is er niet meer maar het bordje prijkt nog op de gevel.

We verlaten nu de Maas en lopen door mooi buitengebied naar Elen. Aangekomen in Elen krijgen we een kort hagelbuitje op ons hoofd en daardoor besluiten we dit Wauwelbankje niet met een bezoekje te vereren.

Ook in dit gebied wordt er veelvuldig aan grindwinning gedaan.

Een mooi fiets/wandelpad tussen twee grindgaten door. Aan het water op het asfalt is te zien dat de regen ons voor geweest is.

We verlaten even later weer het dijkje en lopen nu richting Oud Dilsen. Maar eerst worden we getrakteerd op een weiland vol met zwanen.

Wij houden onze rommel maar in onze zakken.

Onze wandeling gaat nu richting Stokkem maar vlak voor dit plaatsje buigen wij af naar het natuurgebied “Negenoord-Kerkeweerd” een prachtig gebied met heel veel water. Het was ooit een grindwinningsgebied.

In dit gebied bevindt zich ook een bijzondere uitkijktoren.

Natuurlijk gaan wij ook naar boven en de omgeving vanaf deze toren is inderdaad de moeite waard.

Deze 10 meter hoge, driehoekige uitkijktoren is voornamelijk opgetrokken uit een leem- en grindmengsel, afkomstig uit de grindwinningen in de omgeving. De leem en grind werd laagje per laagje aangestampt in bekistingen, rondom een dragende constructie van beton. En ook de ingrediënten van de beton, namelijk gewassen Maasgrind, zijn afkomstig uit de regio. Door de natuurlijke materialen gaat het gebouw helemaal op in zijn omgeving.

De stampleemmethode is een hedendaagse toepassing van een traditionele duizend jaar oude en duurzame bouwtechniek. Bij afbraak, kan de leem namelijk opnieuw gebruikt worden of zonder verontreinigende gevolgen 'vergaan' in het gebied. De techniek wordt toegepast op vele plaatsen in de wereld: een mengeling van vochtige aarde en kalk wordt in een gietvorm gegoten en mechanisch aangedamd, laag per laag.

Een juiste verhouding tussen klei, kalk en ongewassen Maasgrind was cruciaal. Na droging zijn de 80 cm dikke muren voldoende draagkrachtig en langdurig bestand tegen gure weersomstandigheden.

Hierna is het nog zo'n 3 kwartier lopen naar de pont die ons in Berg aan de Maas brengt.

Vervolgens is het nog maar een klein stuks naar hotel-café Knoors-Meeks waar wij een kamer hebben geboekt. Een prima locatie om te slapen en te eten.

Zo zit deze mooie wandeldag er weer op en met een heel kort hagel- en regenbuitje mogen we zeker niet klagen.

28 maart

Berg aan de Maas - Grevenbicht - Maaseik

14 km

Na een goeie nachtrust zitten we deze morgen om half 9 in het cafégedeelte voor een prima ontbijt. Om half 10 doen we de rugzak weer om en nemen afscheid van de vriendelijke eigenaresse van het hotel.

We lopen weer naar het veer en daar pikken we de route weer op. Daar er geen extreem hoog water is lopen we via de uiterwaarden richting Obbicht.

Onderweg zien we zo nu en dan nog veel, door het hoge water, aangespoeld hout.

Deze koeien hebben geen enkele belangstelling voor 2 wandelaars.

De bewegwijzering is hier prima in orde.

Eén van de vele watertjes die we deze 2 dagen hebben gezien.

Grote steenbrokken, zoals we ze hier zien, zijn ingevroren in ijsschotsen, door de Maas hierheen vervoerd. Dit gebeurde tijdens de dooi in de verschillende ijstijden.

Inmiddels zijn we in Grevenbicht aangekomen. Op deze plek werd in 1662 een korenmolen gebouwd die door water werd aangedreven. Later, in 1893, werd er een stoommachine geplaatst voor het malen van het graan, waardoor deze schoorsteen werd gebouwd.

Bij de brug naar Vissersweert moeten we helaas het hoogwater alternatief nemen omdat na Visserweert de nevengeul van de Maas volledig onder water staat.

We wandelen nu door het smalste stukje van Nederland. Hier is Nederland slechts 4,8 km breed.

Het laatste stuk gaat weer door de uiterwaarden en komen korte tijd later aan bij de brug van Maaseik. We steken de brug over en komen al snel bij de auto.

We hebben dag 4 en 5 van de Maasvallei route erop zitten en verheugen ons alweer op de laatste 3 dagen van deze route.

(13 mei Meers - Elsloo

11 km)

Vandaag hebben we een lange wandeling gepland van 27 km en die gaan we doen in gezelschap van Francien en Ben. Althans dat is de bedoeling maar het zal heel anders verlopen. Afijn daarover later meer.

We rijden deze morgen met de auto naar Meers om vandaaruit met de wandeling te beginnen. Vervolgens willen we dan in Geulle aan de Maas de pont nemen om vervolgens door België bij Berg aan de Maas weer over te varen en dan weer naar Meers te lopen.

We vertrekken om 9 uur en wandelen al snel via een smal pad langs de Maas met uitzicht op de brug van de A76.

Voor ons is het geen optie om dit paard te voeren want wij eten liever zelf ons brood op.

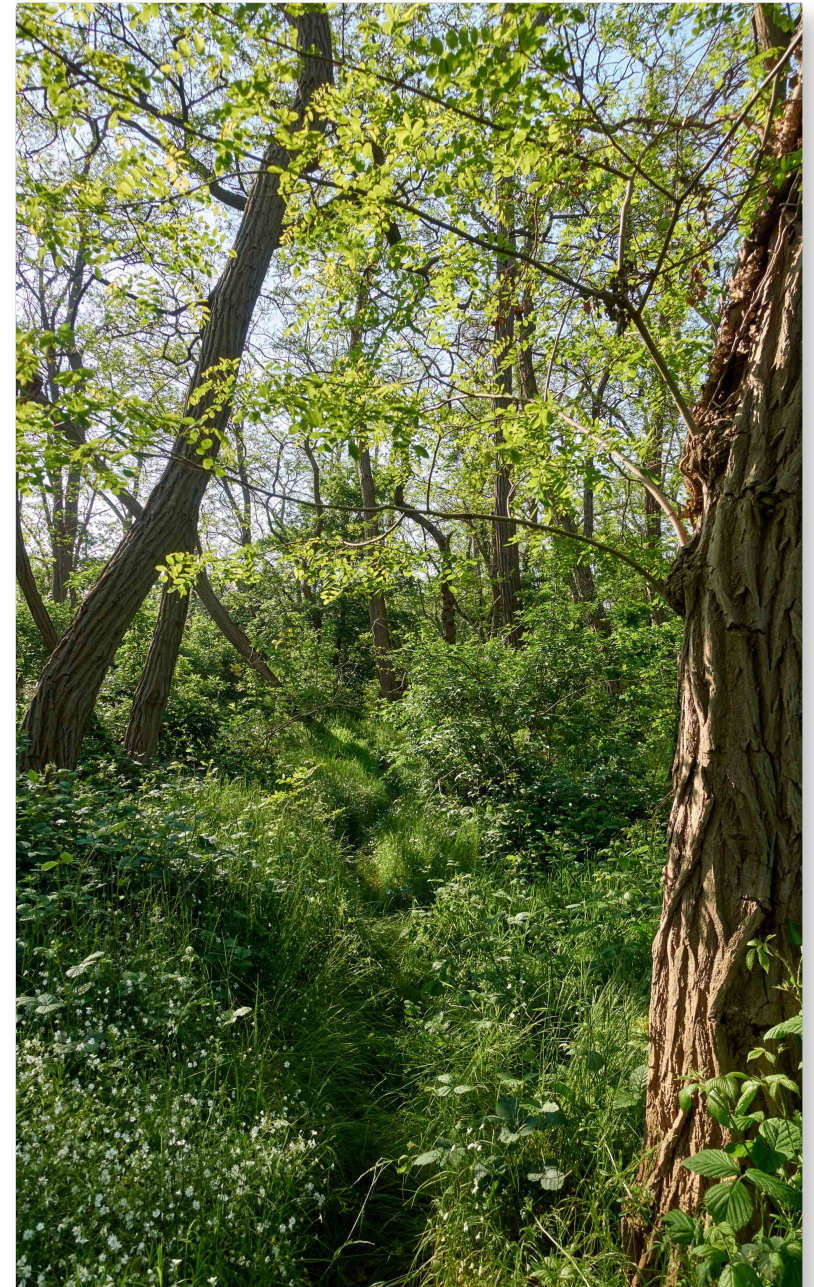

Het gras staat hier wel heel erg hoog.

Een smal paadje leidt ons door een klein bosgebiedje en hier slaat even later het noodlot toe. Ik (Trudi) glijdt even later uit en bezeert mijn pols behoorlijk.

Ondanks de pijn wil ik toch verder lopen en zien even later een veerbel die tot 1973 gebruikt werd om een Belgische veerman op te roepen.

Even later moet ik helaas onderkennen dat de pijn toch te heftig is en we besluiten naar Elsoo te lopen om een bandage te kopen en dan te beslissen wat te doen. Tijdens een kop koffie op een terras hakken we de knoop door en besluiten terug te lopen naar de auto.

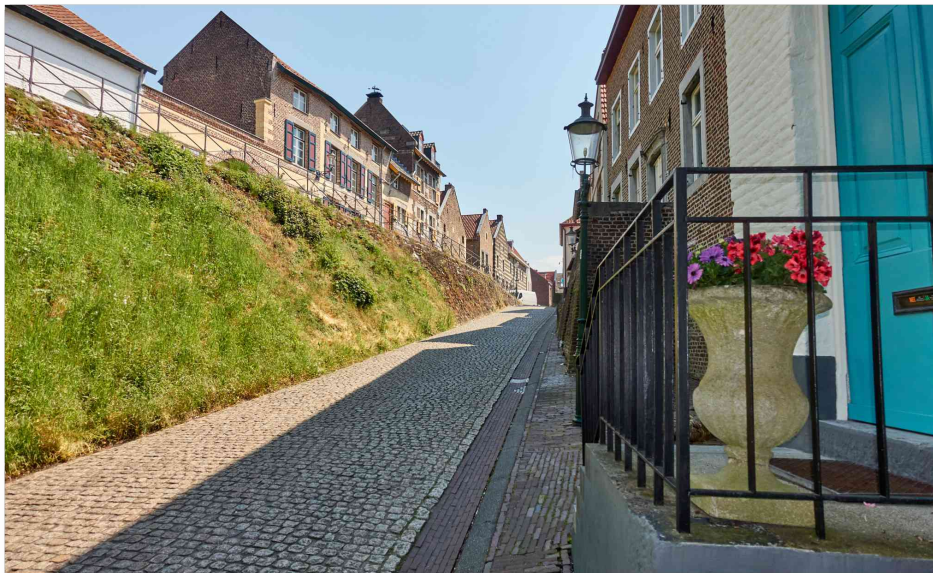
Van deze gelegenheid maken we gebruik om door de kasteeltuinen van Elsoo te wandelen en dat is zeker de moeite waard.

Op het terras van kasteel Elslloo is het al behoorlijk druk.

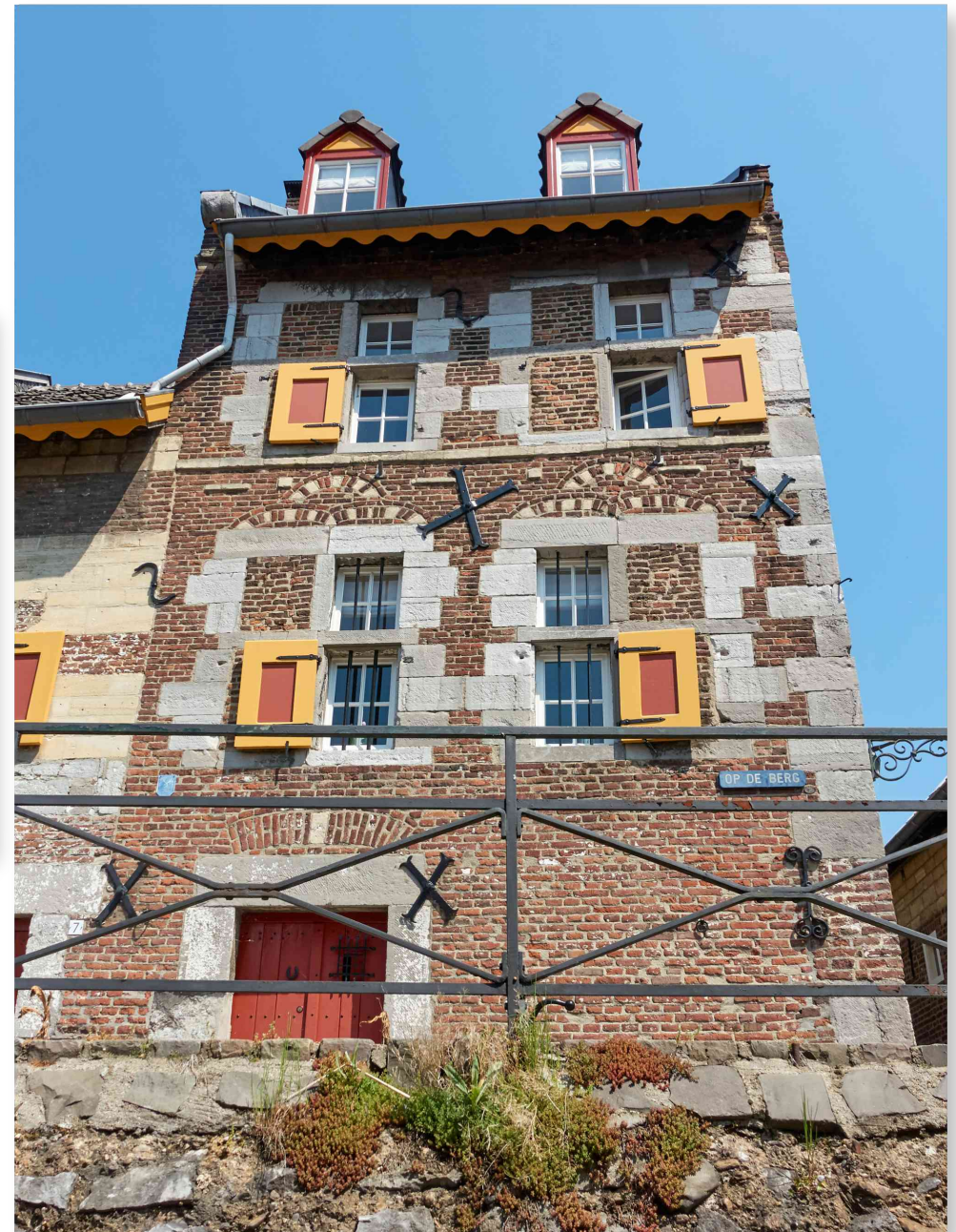

We lopen nog even door een paar oude straatjes van Elsoo om vervolgens terug te lopen naar de auto.

De volgende dag ga ik naar het ziekenhuis en dan blijkt dat ik mijn pols gebroken heb. Jammer want dat betekent de komende weken weinig tot geen activiteiten.

20 juli

Berg aan de Maas - Itteren

LET OP: Routewijziging bij Maasband!

21 km

Vandaag gaan we dan eindelijk weer een vervolg geven aan het Maasvalleipad. Het herstel vond ik toch wel wat moeizaam gaan maar nu kunnen we weer voor een langere wandeling gaan. We hebben er inmiddels 5 van de 8 etappes opzitten en moeten nog het traject Berg aan de Maas via Maastricht weer terug via België naar Berg aan de Maas. Vandaag van Berg aan de Maas naar Itteren en dat betekent dat we de auto in Itteren zetten om vervolgens met de fiets naar Berg aan de Maas te gaan. Na een mooi plekje voor de fietsen te hebben gevonden beginnen we aan de wandeling.

We wandelen naar de pont en daar pikken we de route weer op.

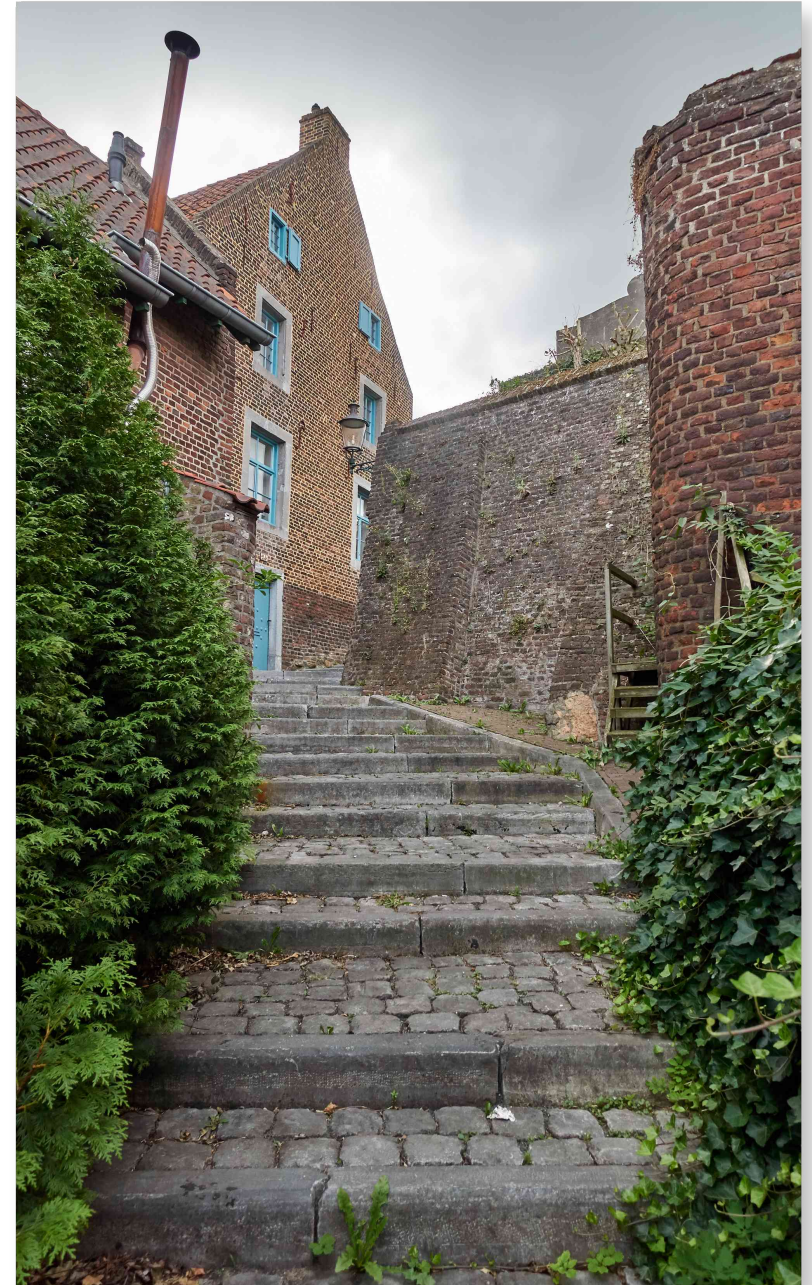

Langs het smalle pad langs het water staan talrijke bramenstruiken en de bramen smaken voortreffelijk.

In Oud-Urmond loopt ons pad door het mooie oude gedeelte van dit plaatsje.

Op deze foto is een mooi stukje natuur te zien dat aangelegd is ten behoeve van het behoud van de patrijs.

Enige tijd later is onze route omgeleid in verband met werkzaamheden. Deze werkzaamheden dienen om een nevengeul aan te leggen. Deze geul dient om bij hoog water de Maas meer ruimte geven. Verwacht wordt dat deze geul 100 dagen per jaar watervoerend zal zijn. Helaas zijn hier de routebordjes nauwelijks aanwezig maar uiteindelijk komen we keurig uit in Maasband waar we de originele route kunnen vervolgen.

Na Maasband wandelen we langs een prachtig stuk van de Maas. Doordat het waterpeil behoorlijk laag is hebben deze kajakkers een behoorlijke uitdaging te gaan. Wij kijken vanaf een uitkijkpunt toe hoe ze het eraf brengen.

Vlak voordat we bij Meers de uiterwaarden even verlaten komen we langs een monument en kunstwerk bestaande uit stokoude opgerichte bomen die met diverse ijzerwerken ondersteund worden. De bomen die bij opgravingen omhoog zijn gekomen zijn ca. 2000 jaar oud.

Nu komen we op het traject Meers-Elsloo dat we 13 mei hebben gelopen om vervolgens na Elsloo weer de uiterwaarden in te lopen. Nu krijgen we een ruig gebied voor de kiezen van ruim 2 km waar geen bewegwijzering is en waar je zelf je weg moet zoeken. Maar ondanks dat is het de moeite waard en het lukt ons prima dankzij de gps.

In Geulle aan de Maas verlaten we even de officiële route en lopen langs het mooie kasteel Geulle naar preuverie Auwt Gáöl waar we een heerlijk broodje nuttigen.

Voor het plaatsje Voulwammes overbruggen we een afstand van 1 km over een smal dijkje langs het Julianakanaal.

Foutje!

Ook het laatste stuk naar Itteren gaat weer door prachtig gebied door de uiterwaarden. Op deze plek bij Voulwames komt de Geul, die ontspringt uit bronnen in de omgeving van Lichtenbusch, een dorpje in de Belgische gemeente Eynatten, na 56 km in de Maas.

Hierna is het nog zo'n half uurtje lopen naar de auto en dan hebben we er een wandeling opzitten die verrassend mooi is te noemen.

25 juli Geulle aan de Maas - Uikhoven - Maastricht - Itteren

23 km

Het belooft vandaag een dag te worden met de nodige bewolking maar met geen regen. Dus prima weer om een volgende etappe te lopen.

We rijden weer naar Itteren met de auto en fietsen vervolgens over een route van 6 km naar Geulle aan de Maas.

We zetten de fietsen bij de kerk neer en lopen naar het fiets/wandelveer dat ons overzet naar het Belgische Uikhoven.

En weids uitzicht en aan de plassen te zien heeft het hier de afgelopen nacht ook behoorlijk geregend.

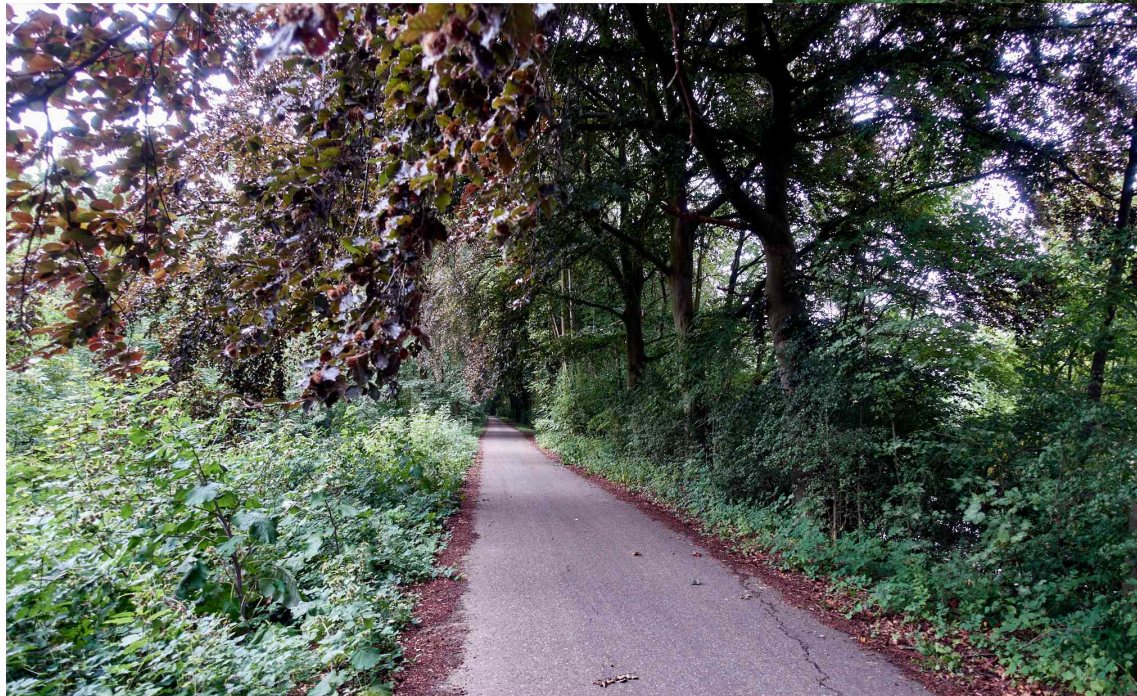
Deze foto's spreken voor zich.

Inmiddels hebben we er een uurtje wandelen opzitten en lopen we verder over een smalle weg met mooi uitzicht op de Maas.

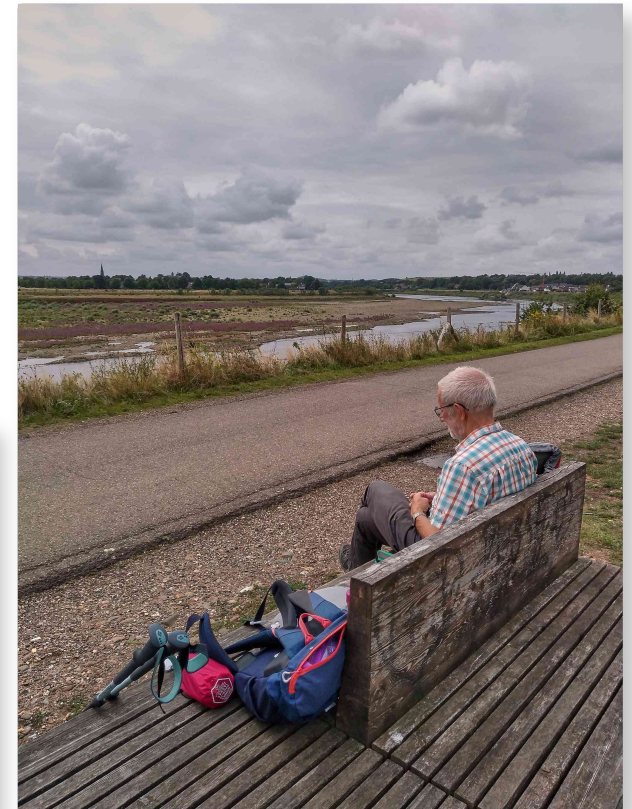

Dit hebben we al gehad en....

dit hebben we nog tegood en dan zit er 2,5 km rechtdoor wandelen op.

Een welverdiende pauze vlak voor Smeermaas met weer zicht op de prachtige uiterwaarden.

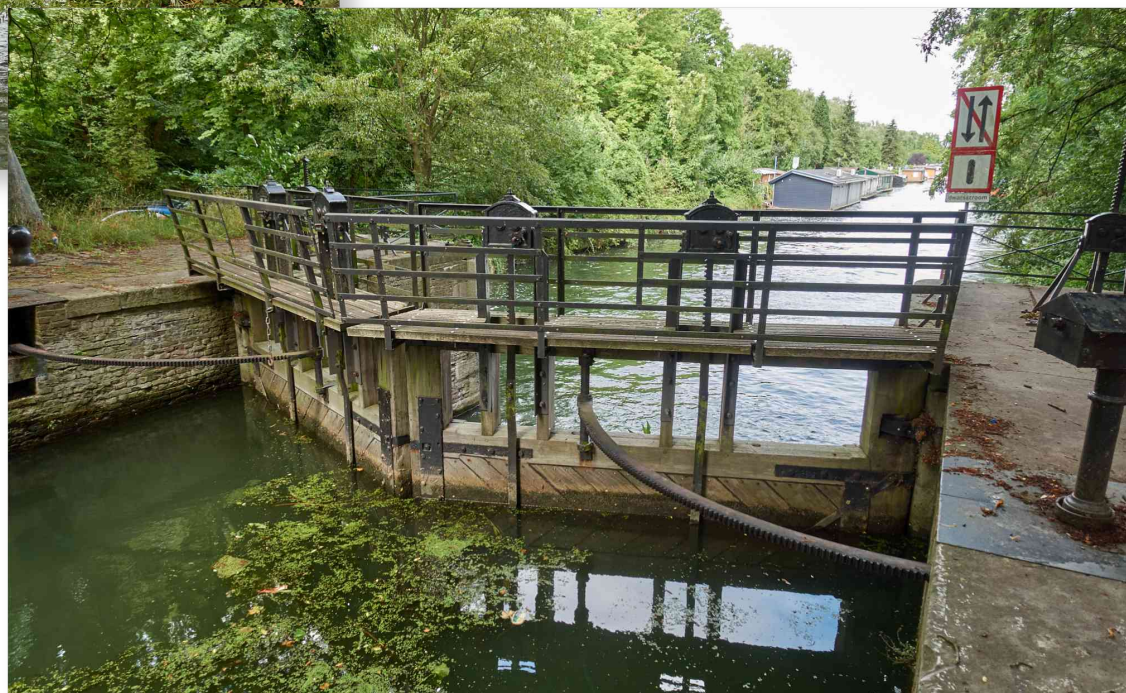

We lopen Maastricht binnen en gelijk ziet de natuur er anders uit.

Even later lopen we langs mooie woonboten, maar we zien er jammergenoeg ook heel veel die nodig een opknapbeurt verdienen.

Dit oude sluisje is met pensioen maar de bedoeling is dat dit sluisje weer in 2025 in ere wordt hersteld en weer aan het werk kan.

We nemen nu voor even afscheid van het Maasvalleipad en lopen naar het Frontenpark.
Vlak voor dit park ziet men “De Krul”, een restant van de oude afrit
van de Noorderbrug dat blijft staan als herinnering.
De markante betonnen kolos is nu een uitkijkpunt.

We zijn nu aangekomen in het prachtige Frontenpark waar we een aangelegde route langs de oude vestingwerken volgen.

In de afgelopen jaren zijn de vestingmuren onder handen genomen om verder verval tegen te gaan. Ook hier veel bramen te vinden die heerlijk smaken.

Hier neemt Wim de route binnendoor en Trudi buitenom.

Op deze foto is de grote ronde Gashouder uit 1956 te zien. De Gashouder werd tot in de zestiger jaren gebruikt als opslagloods voor gas dat in de naastgelegen Cokesfabriek werd gewonnen uit de verbranding van kolen.

Vanaf hier is ook Het Radium te zien. Dit is de verzamelnaam voor de gebouwen die samen het fabrieksterrein vormen waar vroeger banden en rubber werden vervaardigd.

Ook hebben we een prachtig zicht op de Lambertuskerk. Deze kerk, gebouwd tussen 1914-1916, is in 1985 gesloten als kerk daar het gebouw onveilig bleek. Later is deze kerk omgebouwd tot woning.

Nog een laatste blik op een deel van de vestingwerken om vervolgens onze route weer op te zoeken. Het is absoluut de moeite waard om hier even van het Maasvalleipad af te wijken (2 km extra) om dit te bekijken.

Inmiddels zijn we weer op de route aangekomen en zijn nu op de Markt van Maastricht, het zuidelijkste punt van het Maasvalleipad.

Via de Wilhelminabrug steken we de Maas weer over om vervolgens richting Itteren te wandelen.

We houden nog een korte pauze aan de rand van Borgharen en lopen door de uiterwaarden naar Itteren.

30 juli Uikhoven - veerpont Meeswijk

15 km

Vandaag staat het laatste stuk van het Maasvalleipad op de planning en hiervoor rijden we met de auto naar de veerpont van Meeswijk. Vanaf daar gaan we op de fiets naar Uikhoven om vlakbij de kerk te beginnen aan de wandeling.

We lopen door het plaatsje en komen vlakbij het veerpontje van Uikhoven op de dijk. Deze ruilen we al snel in voor een onverhard pad langs de Maas waar goed te zien is dat het hier ook behoorlijk heeft geregend.

We laten het plaatsje Kotem voor wat het is en komen even later aan op een brede drukke asfaltweg over 1 km. Jammer, want men had eenvoudig kunnen kiezen om door het plaatsje Kotem te lopen.

Dit huis kan wel een opknapbeurt gebruiken maar of dat er ooit van komt is nog maar de vraag.

Ondertussen lopen we een tijdje over een smal dijkje langs de Maas waar de ene na de andere stroomversnelling te zien is.

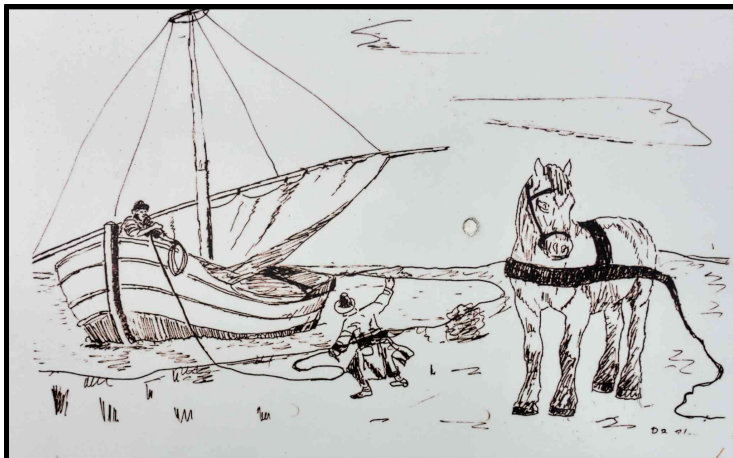

Bij dit enige overgebleven Maaskruis is een stuk geschiedenis te lezen dat best bijzonder is.

Van de 15de tot de 19de eeuw was de Maas een belangrijke waterweg voor vervoer van onder meer Luikse kolen en Maaslandse bakstenen. De schepen werden door paarden tegen de stroom op getrokken.

Een Maaskruis stond op de plaats waar de vaargeul en ook het lijnpad van oever veranderden. Ter hoogte van het kruis haakte de lijndrijver zijn paard af, stak een geldstuk in de offerblok aan het kruis, steeg op zijn paard en dreef het de Maas in. Half wadend, half zwemmend, bereikten man en paard de andere oever en zetten hun tocht verder.

Jaarlijks las de pastoor van Vucht van de geofferde munten een mis voor eventuele lijndrijvers die de overtocht niet overleefden. Dit Maaskruis is het enige overgeblevene op de route Roermond - Luik.

Ook aan dit dijkje komt een einde en we lopen nu door een natuurgebied richting Leut.

Tussen de plaatsjes Leut en Meeswijk komen we aan bij het kasteel Vilain XIII en drinken daar op het terras een kop koffie en thee.

In het park van het kasteel is een speurtocht voor kinderen uitgezet waarvan deze foto's een onderdeel zijn. Op het moment dat wij er zijn is er niemand te bekennen want de weergoden laten ons even in de steek.

Even later is de regen opgehouden en genieten we weer van dit mooie uitzicht.

Deze zuilen hebben we tijdens onze wandelingen veelvuldig gezien. Deze staat bij het veer Meeswijk-Berg aan de Maas.

Ons einde van het Maasvalleipad!

